

20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (B)

1. čtení: Př 9,1-6

Můj pokrm jezte, víno, mnou nalité, pijte!

Čtení z knihy Přísloví.

Moudrost si zbudovala palác,
opřela jej o sedm sloupů.
Pobila dobytek, smísila víno,
připravila také svůj stůl.
Poslala své služebnice volat
z vyvýšenin města:

Kdo je nezkušený, ať sem přijde,
kdo je bez rozvahy, toho chci učit.
Pojďte, můj pokrm jezte,
víno, mnou nalité, pijte!
Nechte dětinství, a budete žít,
po cestě poznání chodte!

Žl 34,2-3.10-11.12-13.14-15

Odp.: Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.

Ustavičně chci velebit Hospodina,
vždy bude v mých ústech jeho chvála.
V Hospodinu nechť se chlubí moje duše,
ať to slyší pokorní a radují se.

Bojte se Hospodina, jeho svatí!
Těm, kdo se ho bojí, nic nechybí.
Mocní strádají a hynou hlady,
nic nechybí těm, kdo hledají Hospodina.

Pojďte, synové, a slyšte mě,
naučím vás bát se Hospodina.
Miluje kdo život?
Přeje si dny štěstí?

Zdržuj svůj jazyk od zlého,
své rty od falešných slov.
Chraň se zlého a čiň dobré,
hledej pokoj a usiluj o něj!

2. čtení: Ef 5,15-20

Mějte na mysli, co je vůle Páně.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Dávejte dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, ale jako moudří; dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách. Nechovejte se tedy nerozumně, ale mějte na mysli, co je vůle Páně.

Neopíjejte se vínem, vede to jen k výstřednostem, ale dejte se naplnit Duchem. Když mezi sebou mluvíte, užívejte slov ze žalmů, chvalozpěvů a duchovních písní; ze srdce zpívejte a hrejte Pánu. Děkujte stále Bohu Otci za všechno ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Zpěv před evangeliem: Jan 6,56

Aleluja. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm, praví Pán. Aleluja.

Evangelium: Jan 6,51–59

Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl zástupům:

„Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky a chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst svoje tělo?“

Ježíš jim řekl:

„Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den.

Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne.

To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“